

Titel: Kapitel 38.

Citation: "Kapitel 38.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e9726.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 38.

Behandling af Sager, der i Medfør af Kapitel 20 henhøre under Underret, og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.

§ 416.

Sagen indledes med Stævning. Når Sagen hører til de i § 216 Nr. 1 og 4 nævnte, og dens Værdi er under 50 Kr., eller Sagsøgeren er ubemidlet, har Retten på Begæring at affatte Stævning og om fornødent at forsyne den med Indkaldelse til Møde for Forligskommissionen. Det samme gælder i de i § 216 Nr. 8 nævnte Sager.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

I Stævningen skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Påstand og en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpå den støttes. Stævningen skal derhos angive de Dokumenter, Sagsøgeren vil benytte, samt opfordre Sagsøgte til at møde på Sagens første Tægtedag og svare i Sagen samt til at medtage de Dokumenter, han vil påberåbe sig.

Parterne kunne dog, når de efter Overenskomst begge møde for Retten, og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretagen.

§ 417.

Når Stævning benyttes, indgives den til Retten, der forsyner den med en Påtegning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmøde. Stævningen tilbageleveres Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 418.

Har Sagsøgte Bopæl i Underretskredsen, skal Stævningen forkyndes ham med en Uges Varsel. Bor Sagsøgte udenfor Underretskredsen, er Varslet 14 Dage, medmindre han har Bopæl på Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, såvel som når det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varslet bestemmes af Dommeren.

I øvrigt ere de i § 330, 2det, 3die og 4de Stykke, indeholdte Bestemmelser anvendelige.

§ 419.

Dommeren kan, når som helst han inden Sagens Optagelse finder Grund dertil, mægle Forlig mellem Parterne. Kommer Forlig i Stand, tilføres det Retsbogen.

§ 420.

Efter at Sagsøgeren i de Sager, i hvilke Forlig skal prøves ved Forligskommissionen, har fremlagt Indkaldelse til Kommissionen samt Bevis for, at Forlig har været forsøgt, udvikle Parterne mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift, Sagsøgeren fremlægger den behørigt forkyndte Stævning og fremstiller Sagen fra sin Side, hvorpå Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har også, for så vidt Parterne ikke møde ved Sagførere, at vejlede dem med Hensyn til, hvad de bør foretage til Oplysning af Sagen og i øvrigt til Varetagelse af deres Tarv under denne.

De fra begge Sider nedlagte Påstande skulle ved Forhandlingens Slutning indføres fuldstændigt i Retsbogen, medmindre de i særskilt skriftlig Affattelse fremlægges til denne. For så vidt sådant efter Omstændighederne måtte anses fornødent, kan Dommeren foranledige sådan skriftlig Affattelse af Påstanden og dertil tilstå Udsættelse.

Endvidere skulle Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng i det Omfang, som af Dommeren skønnes hensigtsmæssigt, tilføres Retsbogen, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 421.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og påkendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje. 48

Parterne må derfor altid være beredte på at forhandle Realiteten i det første Retsmøde.

§ 422.

Påstande kunne forandres, indtil den i § 420 omhandlede Tilførsel eller Fremlæggelse til Retsbogen af dem er sket, men efter den Tid, for så vidt Forandringen går ud på andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare på en forandret Påstand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 222 og 271).

§ 423.

Dokumenter må, hvad enten de påberåbes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, for så vidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet,

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, må, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlånes ham, forsynes med en Genpart af samme, og der må gives ham Adgang til på Dommerens eller Rettens Kontor at undersøge Dokumentet,

§ 424.

Såfremt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller sådan ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Påstandene i Overensstemmelse med § 420, 3die Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, udsættes Sagen efter vedkommende Parts Påstand, for at Bevisførelsen kan lide Sted. Herved iagttages Reglerne i §§ 342—50, dog således, at det står Dommeren frit for at bestemme, at Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter, som skulle møde for den pågældende Underret, først skulle afhøres i det Retsmøde, hvor Domsforhandlingen foregår, og at Afhøringen, dersom nogen af Parterne begærer det, for hans Vedkommende sker ved Dommeren. Når Bevisførelsen er til Ende, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 425.

Hvor de i de foregående Paragraffer givne Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i Kapitel 31—34 om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 426.

Domme, afsagte af en Underret, herunder også Domme, afsagte i Henhold til §§ 331—333, kunne med den i § 220 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for så vidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 385, 2det Stykke, 386 og 387 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse på Underretssager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere påankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kapitel 35, når den skønnes at have almindelig Interesse eller videregående betydelige Følger for vedkommende.

Andragende herom må fremsættes inden sådan Frist, som bestemmes i § 388.

Kære af Parterne til Højesteret overensstemmende med Kapitel 36 kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse af Justitsministeren. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil 6 Måneder efter, at den pågældende Afgørelse er truffen.

§ 427.

Med Hensyn til Tiden for Ankens Iværksættelse gælde de i § 388 givne Regler, dog at Ankefristen kun er 4 Uger.

§ 428.

Inden Ankefristens Udløb skal Appellanten indlevere Ankestævning på Landsrettens Kontor overensstemmende med de i § 329 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmålet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den eller de Påstande, der agtes nedlagte.

Om Varslet gælde de i § 330 fastsatte Regler.

§ 429.

Når Indstævnte udebliver uden at have givet Tilsvar eller ved Domsforhandlingen. finde de i §§ 392 og 406. 3die—5te Stykke, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Fremdeles gælde §§ 398 og 403, 1ste Punktum, også ved Anke til Landsret, hvorhos §§ 404 og 407 finde tilsvarende Anvendelse. Hjemvisning kan dog ikke finde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørigt har vejledet Parten.

§ 430.

Påstande, der ligge udenfor de ved Underretten fremsatte, kunne ikke uden Modpartens Samtykke nedlægges, medmindre Retten tillader det, fordi det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne. Ønskes en sådan Tilladelse opnået, følges tilsvarende Regler til de i § 396 angivne.

§ 431.

Parterne ere berettigede til at fremføre ny Beviser, når det i Stævningen eller et andet Processkrift eller i et forudgående Retsmøde er meddelt Modparten, af hvilken Art det ny Bevis er, og hvad derved forventes bevist.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Med Hensyn til Bevisoptagelsen forholdes efter Bestemmelserne i §§ 399—401, dog at de i § 399 omhandlede Beslutninger i Reglen først blive at træffe i det Retsmøde, i hvilket Skriftvekslingen afsluttes.

Vil nogen af Parterne fremsætte ny Anbringender, må disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reglerne i §§ 328 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kunne ny Anbringender uden Modpartens Samtykke kun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 339 og 357 finde tilsvarende Anvendelse.

For Ankesagens Behandling gælde i øvrigt de for Procesmåden ved Landsret fastsatte Bestemmelser, dog at Skriftvekslingen foregår for selve Landsretten, der også i øvrigt leder Sagens Forberedelse til Domsbehandling.

§ 432.

Underrettens Afgørelser, derunder også Afgørelser af en Underret, der leder Forberedelsen af en Landsretssag i 1ste Instans, kunne påkæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser kunne påkæres til Højesteret.

Fremgangsmåden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremålet her altid fremsættes mundtlig til Retsbogen. Også § 413 finder her Anvendelse med fornødne Lempelser.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære kan ikke indbringes for Højesteret.